

Monrad: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedfattes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte hert Sagen.

Da intet andet Forslag fremkom, blev Monrads ovennævnte Forslag sat under Afstemning og

vedtaget enstemmigt med 78 Stemmer.

Man gik derpaa efter Dagsordenen til første Behandling af „Udkast til Lov angaaende Pensioneringen af de i høifalig Enkedronning Marie Sophie Frederikkes Tjeneste staaende Hofbetjente med Mere.“ (Lovudkastet findes i Anhængen under Nr. Cl, Sp. 653; jfr. Tidensens Nr. 22, Sp. 319.)

Ballentin: Som bekendt var Forslaget til disse Pensioner allerede optaget som en Deel af den Finantslov, der var forelagt det opløste Folkething, og det var som allerede af den høitværdige Finantsminister bemærket, ifølge gjentagne Indstillinger fra det da nedsatte Udvalg, at det er fremkommet i den Skikkelse, hvori det nu foreligger; man troede nemlig at maatte fastholde den Bestemmelse i Pensionslovens § 2, at disse Pensioner ikke saaledes skulde optages igjennem Finantsloven, men at de maatte være Gjenstand for et særgeet Lovforslag. Det er dog imidlertid vistnok ikke Betydningen med denne Bestemmelse i Pensionsloven, at samtlige de Personer, som have staaet i Tjenesteforhold hos den høifalig Enkedronning, skulle opføres, saaledes at der blot er Spørgsmaal om, hvorvidt de skulle pensioneres paa de her nævnte 3 forskjellige Maader, enten med Hensyn til tidligere vedtagne Regler eller efter de nu i Pensionsloven foreskrevne Regler; thi naar Pensionslovens § 2 omtaler, at der efter de nulevende apanagerede Personers Død skal tages Bestemmelse om Pensionering med Hensyn til de i deres Tjeneste Værende, da staaer der jo udtryffeligt, hvilke Pensioner der skulle overtages af Statskassen; det bliver altsaa netop et Principspørgsmaal, hvilke Personer der nu saaledes maatte være pensionsberettigede (Hør!). Det, der altsaa principmæssigt maa være at

undersøge, det er, om der ikke maatte være Nogle, der enten maaskee, hvis dertil er fornøden Gvne, kunde gjøre Fordring paa igjennem den Afdødes Bo at faae en Livsvarig eller en temporair Understøttelse, eller der ere traadte ind under saadanne Forhold og have overtaget saadanne Stillinger, at det maa ansees for Noget, der er Staten uvedkommende at give dem Pension. Jeg troer, at det er det første Spørgsmaal, som maa komme under senere Overveelse, og jeg anseer det derfor for høist rimeligt, at der vil blive nedsat et Udvalg i denne Sag, for at netop disse Ting, der maaskee mindre heldigt kunde være Gjenstand for Discussion i denne Forsamling, der kunne modtage den fornødne Drøftelse. Jeg indrømmer villigt, at der her er Forhold tilstede, som netop bør behandles med stor Delicatesse; men fordi jeg ønsker dette, og paa den anden Side ønsker, at Pensionslovens Bestemmelser maa blive overholdte, skulde jeg meget ønske, at Sagen overgik til et Udvalgs Prøvelse, og jeg skal derfor ikke, saameget mindre som Sagen kun foreligger til 1ste Behandling, indlade mig paa al den Detail, som foreligger i det omhandlede Udkast.

Finantsministeren: Det er ganske rigtigt, at der i Pensionsloven staaer, at det skal tages under Overveelse, hvilke Pensioner der skulde bevilges, men deraf følger ingenlunde, at man kan betragte sig som aldeles ubunden med Hensyn til tidligere brugte Regler, at man til Syvende og Sidst kan komme til det Resultat at tage hver enkelt Person for sig og undersøge, om man ved at anvende visse Regler om, hvad der kan fordres af en Betjent i den Stilling, kan komme til et Resultat om, hvorvidt han fornuftmæssigt bør ansees som pensionsberettiget eller ikke. Jeg troer, at det vil sees, hvor vanskeligt det er i saa Henseende at drage nogen Grændse, og der er derfor fra Regeringens Side gaaet ud fra, at man vilde tage Hensyn til, at der her var Spørgsmaal om Dphørelsen af en Hofstat, som havde bestaaet i en lang Række af Aar, og at en stor Deel af Betjentene var ansat under tidligere Forhold, i Forventning af Pensionsberettigelse, som efter de da gældende Forhold vilde have tilkommet dem. Jeg har troet, at man maatte